

Røgen - Farre Lokalhistoriske Forening

Aarsskrift
2015

2. Del

Røgen Farre Lokalhistoriske Forening har lokaler i Farre
Forsamlingshus, på Vandværksvej.

Mail: rf.lokalhistorie@pc.dk

Arkivet holder åben hver mandag fra kl. 19.00 til kl. 21.00

Formand:	Lars Hegndal Mail: larsmarie@jubii.dk	86 96 84 01
Næstformand:	Ulla Eriksen Mail: ullaeriksen@gefiberpost.dk	21 27 67 82
Sekretær/ Redaktør:	Birgit Bach Mail: tagebach@adslhome.dk	21 84 09 45
Kasserer:	Carsten Jensen Mail: cajensen@deloitte.dk	21 73 75 39
Bestyrelses medlem:	Ole Jensen Mail: veragreve@gefiber.dk	86 96 81 61
	Leif Andersen Mail: bente-leif@os.dk	86 96 90 45
	Niels Byriel Mail: nielsbyriel@gmail.com	30 69 56 66

Eventuelle besøgende uden for åbningstiden, er velkommen til at kontakte et af bestyrelsesmedlemmerne. Vi kommer gerne og åbner.

Sophie Alexandra fortsætter åbenbart fra Forskolen - der dengang lå i den tidligere Friskoles bygning på Toustrupvej 70 - til Hovedskolen i Røgen. Hun findes i hvert tilfælde ikke i Indmeldelsesprotokollen for Røgen Forskole 1. november 1901 (Landsarkivet i Viborg), da denne oprettes på Toustrupvej 5.

1. juni 1902 indskrives Sophie Alexandra i Hammel Realskole. Det er højst tænkeligt, at Sophie Alexandra tager med den nys oprettede Århus-Hammel-Thorsø jernbane, når hun skal fra Røgen til Hammel. Formodentlig har hun stået på toget fra trindbrædtet ved Røgen Forsamlingshus, der lå på Toustrupvej ved vejen til Kammergården.

Linje	Elevernes Navne	Født	Indmeldt	Vakcineret	Faders Navn	Stilling	Postadresse	Udmeldt	Klasse	Anmærkninger
329	1	Anders Jørgen Andersen	28/9 94	28/9 1901	A. J. Andersen	Rektor	Hammel			

Protokol fra Hammel Realskole - Hammel Lokalhistoriske Arkiv - 1901-1902.

Elevernes Navne - Født - Indmeldt - Vakcineret - Faders Navn og Stilling - Postadresse - Udmeldt - Klasse - Anmærkninger

341	13	Erlend Petrus Christensen	28/9 91	28/9 02-2	3/7 91	Hj. Jørgen	A. P. Christensen	Skolelærer	Skolevej pr. Hammel	28/9 07	6	11 1/2 tons
342	14	Oluf Konrad Munk	15/3 88	28/9 02-4			Munk	Rektor	Farsøvej pr. Hammel	28/9 02	4	Opgav Læse
343	15	Einar Carl Nils Jørgensen	1/4 94	28/9 02-1	3/5 7/00	Lind	J. F. Jørgensen	Skolelærer	Hammel	28/9 03	1	Portræt
344	16	Leifard Christensen	17/5 88	28/9 02-4						28/9 02	4	Konfirmation
345	17	Jørgen Christensen	1/7 91	28/9 02-2						28/9 05	4	Opgav at læse
346	18	Sofie Alexandra Bache	2/6 90	28/9 02-2						1/11 1905	5	Opgav at læse

Sofie Alexandra Bache - født: 2/6 90 - Indmeldt: 1/6 02 - Udmeldt: 1/11 1905 - Klasse: 5 - Anmærkninger: Opgav at læse

Sophie Alexandra forlader Hammel Realskole i slutningen af 1905.

I anmærkningerne står at hun "Opgav at læse". Det er også tilfældet for en del andre realskoleelever - mens andre fortsætter på f.eks. Th. Langs i Silkeborg.

Hammel Realskole - Hammel Lokalhistoriske Arkiv

Der er ikke mange spor at gå efter med hensyn til Sophie Bache i Røgen. Hun er registreret i Folketællingen for 1906 og bliver konfirmert samme år, den 22. april.

1906 22. April	Sophie Alexandra Bache	Trafikinspektør, Kaptajn Carl Rømer Bache og Hustru Sofie Regine Prytz. Født i Struer 2 Juni 1890. Døbt i Kirken 13 Juni 1899.
-------------------	------------------------	--

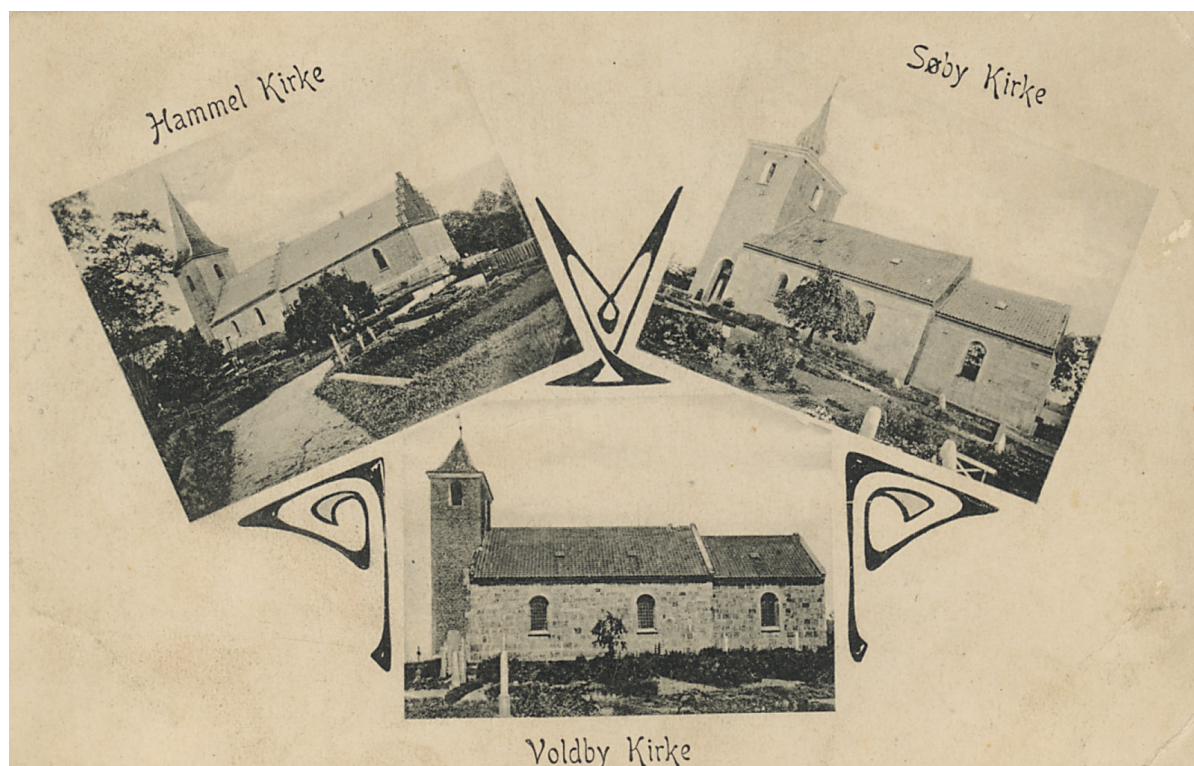
Fra Kirkebogen i Røgen. 1906, 22. april Sophie Alexandra Bache - Forældre: Trafikinspektør, Kaptajn Carl Rømer Bache og Hustru Sofie Regine Prytz, Struer By, Gimsing Sogn - Plejemoder Lærerinde Frøken Caroline Jensen.

Året efter bliver Pauline Hansen konfirmeret.

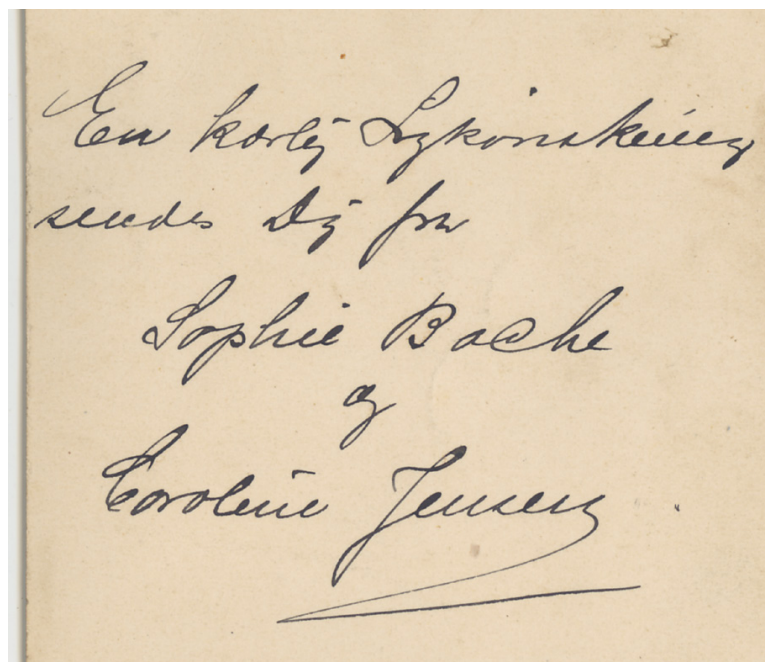
1907 7. April	Ane Pauline Kirstine Hansen	Gaardejer Rasmus Peter Hansen og Hustru Deliane Sørensen af Røgen Mark og Sogn. Født i Sorring, Dallerup Sogn, 25. Marts 1893. Døbt i Kirken 28. Maj 1893.
------------------	-----------------------------	--

Fra Kirkebogen i Røgen. 1907, 7. April - Ane Pauline Kirstine Hansen - Forældre: Gaardejer Rasmus Peter Hansen og Hustru Deliane Sørensen af Røgen Mark og Sogn - Født i Sorring, Dallerup Sogn, 25. marts 1893, Døbt i Kirken 28. Maj 1893.

I kassen med Paulines efterladte fotos, breve og lignende, som opbevares i Røgen-Farre Lokalhistoriske Arkiv, findes et postkort med Hammel-, Søby- og Voldbykirke.

På bagsiden står at læse: "En kærlig Lykønskning sendes dig fra Sophie Bache og Caroline Jensen".

Postkortet er ikke dateret og kan godt være i anledning af en fødselsdag eller lignende - men da det er anbragt i et fotoalbum sammen med andre lykønskninger i anledning af konfirmation, tror jeg at også dette er relateret til Paulines konfirmation.

I Folketællingen for 1911 (folketællingerne skete i februar måned) ses Caroline Henriette Jensen, men ikke Sophie Alexandra Bache.

Hvor Sophie Alexandra er flyttet hen har jeg ikke fundet ud af. Næste gang jeg har oplysninger om hende, er fra 1913. Det vender jeg tilbage til - først sidste akt af historien om

Caroline Henriette Jensen

Den 31. marts 1911 blev Caroline Henriette Jensen indlagt på Hammel Sygehus. Hun havde været syg i 2 måneder inden med tegn på dobbeltsidig lungebetændelse og efterfølgende vand i benene. I en tid efter indlæggelsen havde hun næsten ustandselige opkastninger, de ophørte, men hun blev mere og mere uklar og forvirret. Hun døde stille den 29. april på sygehuset.

Hammel Sygehus 1913. Sygehuset blev opført i 1894. Frijsenborgs arkitekt Kielsgaard udformede tegningerne. Sygehuset blev ombygget i 1922.

1911, 29 April Hammel Sygehus, Hammel Sogn Gjern Herred.	Røgen Kirkegaard Folkereg. 1911.	Caroline Henriette Jensen	Henriette Anders Nielsen, født 29. April 1864. Forskolelærerinde i Røgen By og Sogn. Født i Vitved, Hjelmslev Herred. Datter af afdøde Skolelærer og Kirkensanger Anders Jensen og hustru af afdøde Gjert Nielsen, født 29. April 1864. Ugift.	47 Aar
--	-------------------------------------	---------------------------	--	--------

Fra Kirkebogen, Røgen.

1911, 29. April, Hammel Sygehus, Gjern Herred - Begravet: Røgen Kirkegaard, 5.
Maj, Caroline Henriette Jensen - Forskolelærerinde i Røgen By og Sogn. Født i Vitved,
Hjelmslev Herred. Datter af afdøde Skolelærer og Kirkesanger Anders Jensen og lige-
ledes afdøde Hustru Ingeborg Marie Nielsen, førhen af Vitved. Ugift. - 47 Aar.

Hammel Avis bragte nogle dage efter dødsfaldet følgende nekrolog, som ses på næste side:

Dødsfald.

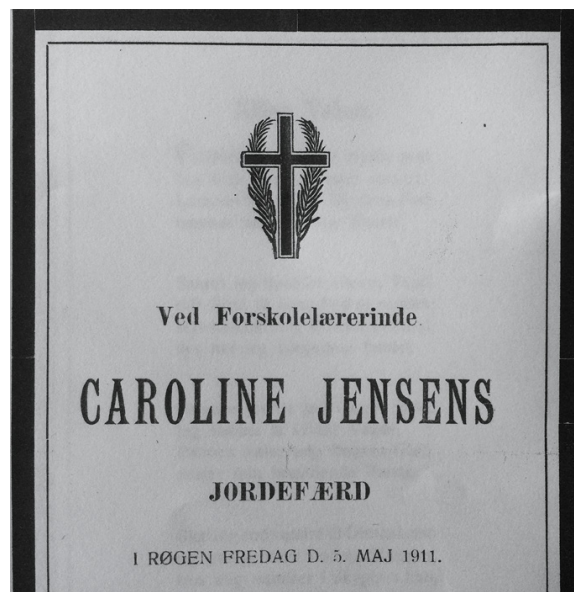
Den 29. April døde Lærerinde, Frk. Caroline Jensen ved Røgen Forskole paa Sygehuset i Hammel efter 3 Maaneders Sygeleje, hvoraaf den sidste Tid paa Sygehuset. I 1898 blev hun ansat som Lærerinde ved Røgen Fri-skole, men da denne i 1901 blev nedlagt, og der oprettedes en Forskole, blev hun trods ueksamineret ansat som Lærerinde. Denne Plads har hun siden udført til fuld Tilfredshed for alle, idet hun var i Besiddelse af en sjælden Evne og Nidkærhed til at omgaas Børnene.

Frk. Jensen var en Lærerdatter fra Vitved; hun vil savnes meget af alle som kendte hende i hendes Virksomhed.

V.

Dødsfald.
Den 29. April døde Lærerinde, Frk. Caroline Jensen ved Røgen Forskole paa Sygehuset i Hammel efter 3 Maaneders Sygeleje, hvoraf den sidste Tid paa Sygehuset. I 1898 blev hun ansat som Lærerinde ved Røgen Forskole, men da denne i 1901 blev nedlagt, og der oprettedes en Forskole i Røgen, blev hun trods uetsamine- ret ansat der som Lærerinde. Denne Plads har hun siden udført til fuld Tilfredshed for alle, idet hun var i Besiddelse af en sjælden Gode og Nidkærhed til at omgaas Børnene. Frøken Jensen var en Lærerdatter fra Vitved; hun vil savnes meget af alle som kendte hende i hendes Virksomhed. B.

Hammel Avis - nekrolog

Til begravelsen blev der udfærdiget et lille skrift med de salmer der skulle synges:

Før talen: "Den store hvide flok vi se"

Efter talen: "Frelseren er mig en Hyrde god"

Ved graven: "Dejlig er jorden"

1911, 29 April Hammel Sygehus, Hammel Sogn Gjern Herred.	Røgen Kirkegaard 5. Maj 1911.	Caroline Henriette Jensen
--	----------------------------------	---------------------------

Fra Kirkebogen:

1911, 29 April

Hammel Sygehus, Hammel Sogn

Gjern Herred

Røgen Kirkegaard

5. Maj 1911

Caroline Henriette Jensen

Henriette Anders Nielsen, søster af Røgen. Forskolelærerinde i Røgen By og Sogn. Født: Vitved, Hjelmslev Herred. Datter af afdøde Skolelærer og Kirkesanger Anders Jensen og ligeledes afdøde Hustru Ingeborg Marie Nielsen, søster af Uplv. og gift.	47 Aar	Sognepræsten
--	--------	--------------

Forskolelærerinde i Røgen By og Sogn. Født i

47 Aar

Sognepræsten

Vitved, Hjelmslev Herred. Datter af afdøde

Skolelærer og Kirkesanger Anders Jensen og

ligeledes afdøde Hustru Ingeborg Marie

og begravede asken på Pacific Crest kirkegården. Hendes eneste familierelation her i landet var Sophie A. Pierce, boende i Long Beach. Andre overlevende familiemedlemmer er to søstre og en bror, bosat i Danmark”.

En søster - Sophie A. Pierce! Det måtte være Sophie Alexandra Bache, som altså var udvandret til USA og giftet sig til navnet Pierce.

En søgning med navnet Sophie A. Bache på Ellis Island database, der et digitalt arkiv med navne på de mere end 12 millioner indvandrere, som blev registreret her, gav efter mindre end 10 sekunder resultat.

The screenshot shows the 'PASSENGER SEARCH' interface. At the top, the search criteria 'Sophie A.' and 'Bache' are entered. Below the search bar, there are options to 'Narrow your Search', 'Wizard', 'One page form', and 'Clear'. The 'Search Results' section shows 'EXACT MATCHES 1'. A table lists the search results with columns: NAME, ARRIVED, LAST PLACE OF RESIDENCE / BIRTH PLACE, SHIP NAME, and ACTION. The result for 'Bache, Sophie A' is shown, arriving in 1913 from Lille, North France, on the ship Hellig Olav. A 'Back' button is visible at the bottom right.

NAME	ARRIVED	LAST PLACE OF RESIDENCE / BIRTH PLACE	SHIP NAME	ACTION
Bache, Sophie A	1913	Lille, North France	Hellig Olav	

Ellis Island søgning -

Navn: Bache, Sophie A. - Ankom: 1913 - Sidste opholdssted: Lille, Nordfrankrig

- Skibets navn: Hellig Olav

Ellis Island er en lille ø, hvor de fleste indvandrede, som kom med skib til USA, blev registreret.

Sophie Alexandra Bache kom til USA med skibet Hellig Olav i 1913.

Hun havde åbenbart opholdt sig i Lille i Nordfrankrig inden afrejsen.

Man kan søge videre på denne Internet-side og se det origina-

le “Skibs-manifest” - eller med andre ord Passagerlisterne og andre oplysninger.

1

SALOON, CABIN, AND STEERAGE ALIENS MUST BE COMPLETELY MANIFESTED.

LIST OR MANIFEST OF ALIEN PASSENGERS FOR THE UNITED STATES

Required by the regulations of the Secretary of Commerce and Labor of the United States, under Act of Congress approved February 20, 1907, to be delivered to the collector of Customs at the port of arrival.

S. S. *Hellig Olav* sailing from *Copenhagen* SEP 18 1913 190

No. on List	NAME IN FULL.	Age	Sex	Color	Abil. to read	Nationality	Place of Birth	Last Permanent Residence	The name and complete address of nearest relative or friend in country whence alien came.	Final Destination
1	<i>Andersen, Ella</i>	<i>38</i>	<i>Female</i>	<i>Swedish</i>	<i>Yes</i>	<i>Danish</i>	<i>Copenhagen</i>	<i>Copenhagen</i>	<i>W. A. Portafée Bahnsen, 20 Defure, Charlotte, N. C.</i>	<i>U.S.A.</i>
2	<i>Bache, Sophie A.</i>	<i>25</i>	<i>Female</i>	<i>Danish</i>	<i>Yes</i>	<i>Danish</i>	<i>Struer</i>	<i>Struer</i>	<i>W. A. Portafée Bahnsen, 20 Defure, Charlotte, N. C.</i>	<i>U.S.A.</i>

Udsnit af Skibs-manifestet for Hellig Olav, afsejlet fra København, 18 september, 1913

17 *Bache Sophie A.* *Danmarks Struer*

Udsnit af Skibs-manifestet for Hellig Olav,
passagerernes navne - her: Bache, Sophie A. fødested: Struer, Danmark

North France Lille *Mr. A. Portafée Bahnsen*
20 Defure, Charlotte, N. C.

Udsnit af Skibs-manifestet for Hellig Olav,
Sidste opholdssted: Nordfrankrig, Lille - Mr. A. Portafée Bahnsen, adressen kan jeg simpelthen ikke tyde

Axel Portafée Bahnsen var gift med Sophie Alexandras søster Johanne - se Folketællingen for 1911, Struer sogn, hvor Johanne og Axel Bahnsen samt deres søn Carl Prytz Bahnsen, boede som gæster hos Emilie Nina og Niels Christian Frederik Nielsen.

Johanne og Axel foretager mange rejser til USA, da han arbejder for International Harvester Company - et firma der producerer landbrugsmaskiner.

Af arkiverne fremgår det, at deres første rejse til USA er den 13. november 1906. De bliver dog aldrig amerikanske statsborgere.

Johanne Bache og Axel Portafée opholder sig meget i Frankrig i forbindelse med hans arbejde. De bor i Lille - og vender tilbage til Danmark, til Helsingør i 1948. Axel Portafée Bahnsen dør i 1956 og Johanne Bache i 1982 - begge i Helsingør.

Sophie Alexandra kan således have opholdt sig i Lille i ganske kort tid inden hun rejste med Hellig Olav til Amerika, men muligheden af, at hun

Gammelt foto fra Lille i nordfrankrig - La Grand Place

kom til Frankrig allerede omkring 1910, foreligger også. Måske som ung pige i huset - Johanne og Axels barn, Carl, var født i 1908, så der har måske været behov for en barnepasser.

Fra o. 1860 til o. 1930 udvandrede ca. 400.000 danskere til USA. Det svarer til omkring hver niende dansker.

Den største årsag til, at så mange danskere drog afsted, var økonomiske problemer .

I midten af 1800 tallet oplevede Danmark en befolkningsekspllosion. Der var ikke nok jobs og arbejdsløsheden voksede.

Resultatet var at de fleste danske emigranter var unge, ugifte landmændssønner mellem 15 og 29.

De emigrerede for ikke at glide tilbage i den ikke-landejende klasse og i håbet om at de kunne anskaffe sig en gård, gifte sig og stifte en familie i et land med økonomiske muligheder.

Det gik ikke alle lige godt i deres nye tilværelse. For nogle lykkedes det at udleve drømmen, mens andre gik til bunds.

Hellig Olav - et af de mange skibe der fragtede udvandrere fra Europa til Amerika og det skib som Sophie Alexandra Bache tog med i 1913.

Hellig Olav var bygget i Glasgow på værftet Alexander Stephen & Sons for Scandinavian American Line i 1902. 9.939 bruttoregistertons, 157 meter lang, knap 30 meter bred og med en fart af 16 knob (29.6 km./timen). Hellig Olavs primære rute fra København-New York, men den sejlede også nogle Hamburg-New York ture for engelske Royal Mail Lines. Hellig Olav var indrettet til at transportere 130 passagerer på 1 klasse, 140 på 2. og 900 på 3. klasse.

Den 7. oktober 1931 ankom hun til København fra New York via Oslo og blev lagt op. I løbet af sine 28 år på Atlanten, havde hun krydset 418 gange

Danske udvandrere ombord på Hellig Olav

Danske udvandrere nyder et stykke melon på prærien i USA

I kontrast til det simple og ydmyge billede overover ses her en gammel turistplakat for Long Beach i Californien, sådan som man gerne ville præsentere byen. Det var i Long Beach at Sophie Alexandra Bache bosatte sig.

De fleste danske emigranter gjorde som Sophie Alexandra og tog til Californien - ialt 207,030 indbyggere af dansk oprindelse bosatte sig der.

Sophie Alexandra Bache gifter sig med Paul P. Pierce - de får 2 børn:

Paula Pierce, født 1. februar 1917

John S. Pierce, født 3. november 1918

Line No.	Street	House No.	Visited No.	Home Owned	Home Value	Farm	Name	Relation
4	Maine Avenue	2157	314	R	4000	no	Bentzen, Marion F	Head
5							—, Rachel M. (X)	wife
6							—, Robert E.	son
7	Maine Avenue	2153	320	O	4200	no	Pierce, Paul P.	Head
8							—, Sophie A. (X)	wife
9							Bache, Neva M.	Sister-in-law
10		2143	321	O	5500	no	Krankow, Maxwell H.	Head

Line Number	House Number	Street Name	House Owned or	Value of Home	Respondent	Surname	Given Name	Relation to Head of House	Gender	Race	Age
0	2107	Maine Avenue				Bentzen	Robert E.	Son	Male	White	10
7	2153	Maine Avenue	Owned	4200		Pierce	Paul P.	Head	Male	White	50
8	2153	Maine Avenue			Yes	Pierce	Sophie A.	Wife	Female	White	49
9	2153	Maine Avenue				Boche	Neva M.	Sister-in-law	Female	White	67

Concensus 1940 - Folketælling.

Sophie Alexandra er blevet gift med Paul P. Pierce, der er født i Tyskland. Som beskæftigelse anføres udfor Paul Pierce: Dairy products Salesman - sælger af mejeriprodukter.

Sophie Alexandra er opført som Wife - hustru - rubrikken beskæftigelse er tom, tilsyneladende har hun ikke været udearbejdende, formodentlig har hun været hjemmegående husmor.

Nina Marie Bache - forkert opført som Neva M Boche - er opført som Svigerinde. Nina Marie har åbenbart boet, i det mindste en tid, hos sin søster og svoger.

Birthplace
Germany
Denmark
Denmark

Germany (Paul P. Pierce)

Denmark (Sophie Alexandra)

Denmark (Nina Marie)

Occupation
Dairy products Salesman

Maine Avenue, hvor Sophie Alexandra boede med sin familie i 1940, som den ser ud idag.

Ovenstående oplysninger fandt jeg frem til via forskellige arkiver og ved hjælp af Ancestry.com - der er et Internet-site, som er udviklet til slægtsforskning.

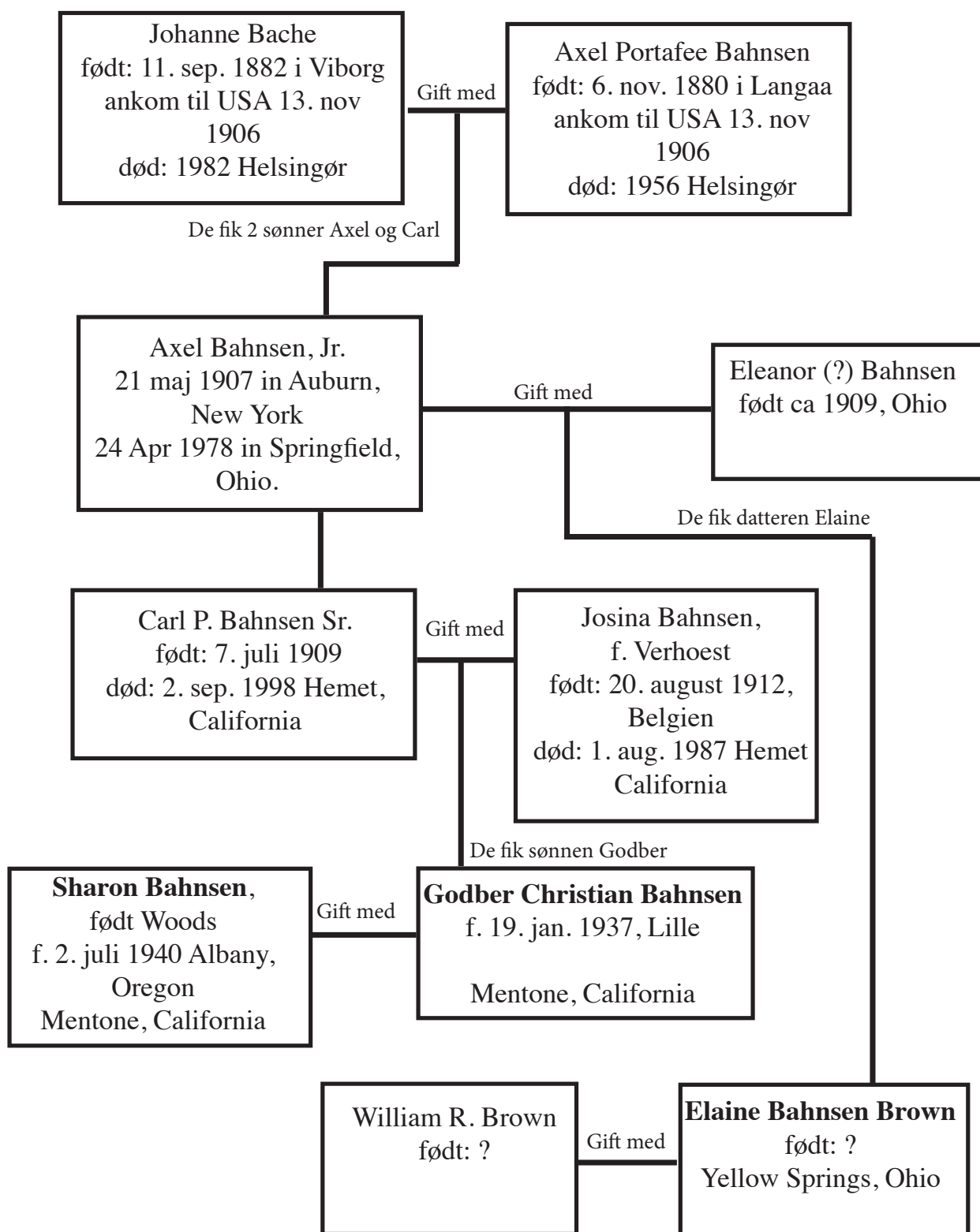
Næste skridt var at få etableret en forbindelse til eventuelle efterkommere eller slægtninge til Sophie Alexandra Bache.

Her kom Slægt&Data (dansk hjemmeside til slægtsforskning og historisk research) mig til hjælp. I dette forum findes en engelsksproget side "Find your relatives in Denmark". Her søgte jeg efterkommere til Sophie Alexandra Bache og fik ret hurtigt svar fra en Paul Løndahl Smidt, der ganske vist ikke på nogen måde var i familie med Bache, men som selv var efterkommer af udvandrere fra Danmark og som interesserede sig levende for slægtsforskning.

Han satte mig i forbindelse med Sharon og Godber Bahnsen, som jeg efterfølgende mailede til.

Godber Bahnsen var barnebarn til Johanne og Axel Portafée Bahnsen, som er tidligere omtalt både i Årsskriftet 2014 og i denne artikel.

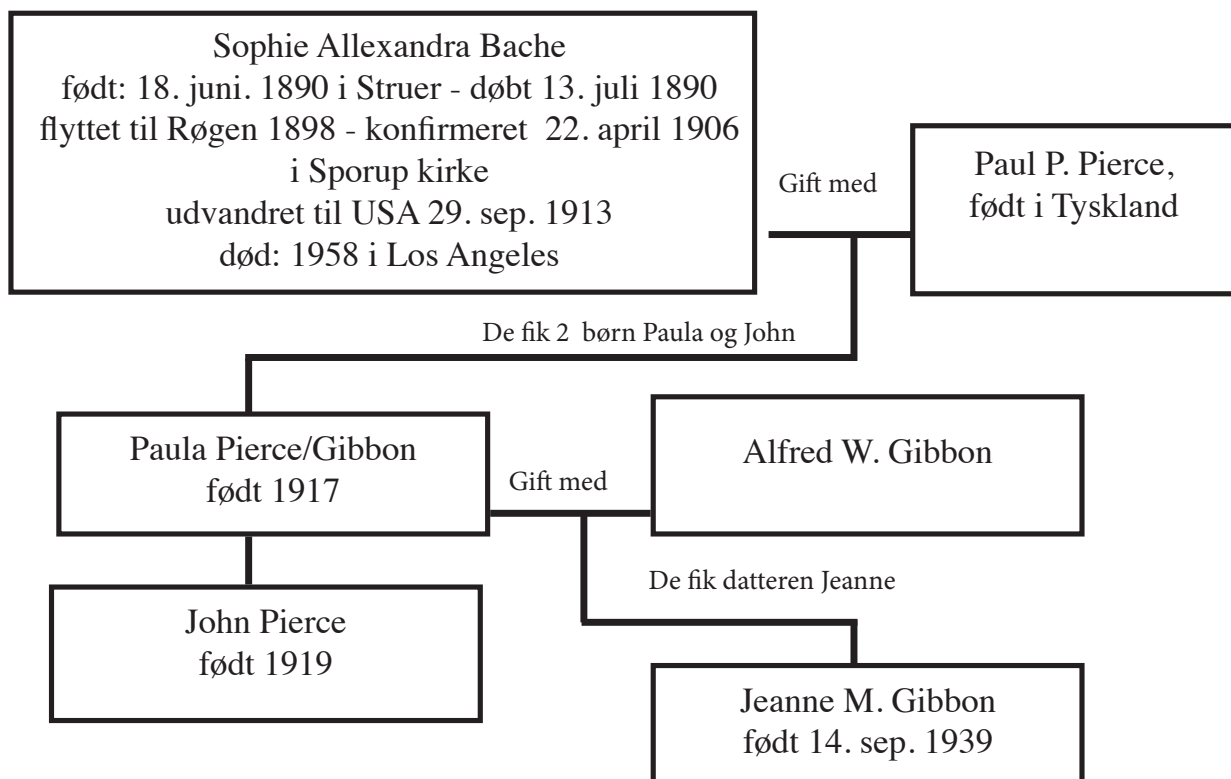
Sharon og Godber svarede tilbage og således fik jeg lidt mere styr på familien. For overskuelighedens skyld ses familierelationerne i skematisk form på næste side.

Sharon Bahnsen satte mig i forbindelse med Elaine Bahnsen Brown, som for nylig har sendt mig 3 familiefotos, der bringes på de næste sider.

Sophie Alexandra Pierce, født Bache - Johanne Bahnsen, født Bache - Axel Portafée Bahnsen. Dejligt endeligt at få ansigter på! Især på Sophie Alexandra, der har boet i Røgen.

*John, søn af Paul og
Sophie*

*Stående:
Nina Marie Bache
Sophie Alexandras
søster*

*Stående:
Axel Bahnsen Jr.
søn af Johanne
og Axel Bahnsen*

*Siddende med
hænderne under
hagen er Eleanor
Bahnsen gift med
Axel*

*Paul Pierce,
gift med
Sophie Alexandra*

*Sophie Alexandra
Bache/Pierce*

*Paula
Pierce/Gibbon*

Axel Bahnsen, der ses på ovenstående foto regnedes i sin tid for en af verdens bedste fotografer.

Et foto af Paula Pierce fra en High School publikation - jeg fandt det gennem Ancestry.com - desværre uden dato eller angivelse af, hvilken High School der er tale om. Hun var bl.a. med i Den Franske Klub og interesserede sig for tennis og foto.

Næsten samme foto som på foregående side - dog er fotografen åbenbart skiftet. Dette foto må være taget af Axel Bahnsen - herren stående til højre er Alfred Gibbon, gift med Paula Pierce

Nina Marie Bache - se iøvrigt avisnotitsen om hendes bisættelse på en af de foregående sider - var uddannet sygeplejerske. I Årsskriftet 2014 skrev jeg, at hun arbejdede på Frederiksberg Hospital i 1897, da moderen Sophie Regine Bache døde. Det var forkert og skyldes, at jeg havde set i et af Politiets Registerblade, at hun arbejdede på Fred. Hospital. Jeg troede fejlagtigt, at det var Frederiksberg Hospital - men i virkeligheden var der tale om Frederiks Hospital, Bredgade 66. Det kongelige Frederiks Hospital var Danmarks første hospital i dette ords nuværende betydning, oprettet af kong Frederik 5.

Udover Sophie Alexandra, Nina Marie og til dels Johanne (der forblev dansk statsborger) udvandrede også Louis Hein Bache, født den 12. dec. 1878 i Langaa, død 1932 i USA. Louis Hein Bache var som ung sømand og kom senere til at arbejde indenfor olieindustrien.

In memoriam

Arne Lambertsen

af Lars Hegndal på vegne af Røgen-Farre Lokalhistoriske Forening

Arne Lambertsen døde den 28. februar i år - kun to måneder før sin tres års fødselsdag. Arne var hele sit liv Røgen-boer. Han blev født den 30. april 1955 på Oustrup Østergård, Toustrupvej 120 - forældrene var Sigvald (24. juli 1918 - 12. nov. 1991) og Sigrid Lambertsen (18. sep. 1919 - 8. oktober 2013). Arne var den ældste, derefter fulgte Ingrid, Peter, Hans og Knud.

Oustrup Østergård set fra Toustrupvej.

Arne gik først i Forskolen i Røgen, herefter i Hovedskolen og endelig i Realskolen i Hammel. Han mødte Bodil, der kom fra Skjød, i starten af 1970'erne, mens han gik i skole i Hammel. Efter Realskolen gik Arne i lære som traktormekaniker hos Holst i Hammel - og efter endt læretid arbejdede Arne resten af sit liv som traktormekaniker på forskellige værksteder.

Røgen Forskole 1962 - 1. klasse

*Øverste række fra venstre: 1. Uffe Bøgelund Larson 2. Jens Peter Christiansen
3. **Arne Lambertsen** 4. Poul Christensen 5. Peter Isager Hansen 6. Søren Sinding Johnsen
Midterste række f. v.: 1. Freddy Zacko 2. Torben Søgaard Pedersen 3. John Andersen
4. Kurt Gade Sørensen 5. Jens Karl Jørgensen 6. Tom Bjerre Thomsen
Nederste række f. v.: 1. Ingemarie Stilund 2. Dora Hermand 3. Ulla Gammelgaard
4. Inge Munk 5. Birgit ? 6. Gunhild Friis Pedersen*

I midten af 1970'erne købte Arne og Bodil huset på Toustrupvej 10 i Røgen. Arne har således boet på Toustrupvej hele sit liv. Arne og Bodil blev gift i 1992. Sammen fik de børnene Birgitte, Michael og Morten.

Arne var meget lokalhistorisk interesseret og var med i bestyrelsen for Røgen-Farre Lokalhistoriske Forening. I en periode var han formand.

Arne gjorde et stort arbejde for at sætte sig ind i områdets historie og var en ivrig slægtsforsker.

Arne sad også i bestyrelsen for Vandværket - i 35 år. Derudover var Arne en ivrig kortspiller, både i Whistspillet i Forsamlingshuset og i "Foreningen til Fuck'ens Fremme", som han i de senere år ivrigt deltog i.

Arne var et beskedent og stilfærdigt menneske med en god underspillet humoristisk sans. Jeg husker en dag, for omkring halvandet år tilbage,

hvor jeg stod i indkørslen, igang med at lave noget, og hvor Arne dukkede op. I et stykke tid stod vi bare og snakkede om ingenting, men jeg vidste, at Arne havde et eller andet, han ville fortælle. Men han var ikke den, der bare busede ud - og så kom det tilsidst: "... ja, du ved, de der Gejlund ... jeg søgte på nettet og så kom der et link til et museum i Vejen ..."

Arne havde i et stykke tid interesseret sig for familien Gejlund og nu var der en interessant oplysning om deres gravsten, som findes på Røgen Kirkegård. Det var meningen, at Arne ville skrive en artikel om familien Gejlund - det nåede han aldrig. Men med udgangspunkt i de noter han har efterladt og det han fortalte mig dengang, kan historien skrives.

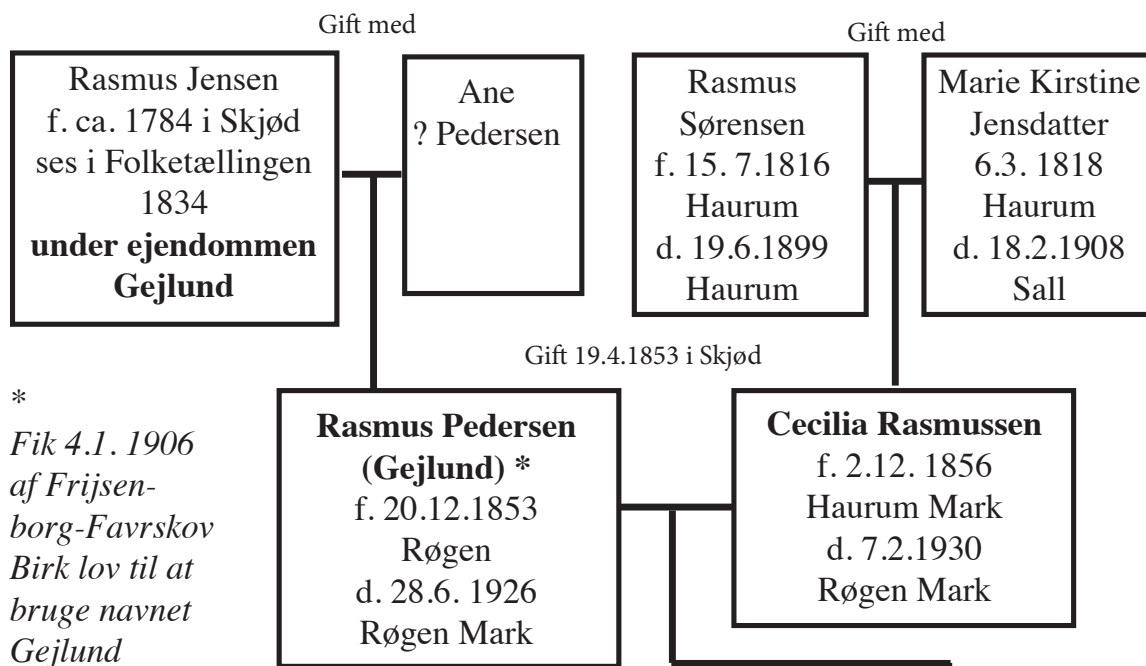

Gravsten på Røgen Kirkegård. Udført af billedhuggeren Niels Hansen Jacobsen

Arne havde set på nettet, at Vejen Kunstmuseum søgte efter oplysninger om gravstene lavet af billedhuggeren Hansen Jacobsen. Museet havde kendskab til, hvor en del af dem stod. Museet kendte til en del andre, da

Gravstenen over Anna Gejlund er ikke udført af Niels Hansen Jacobsen. Den er lavet efter hans død, men der er tilstræbt samme stil

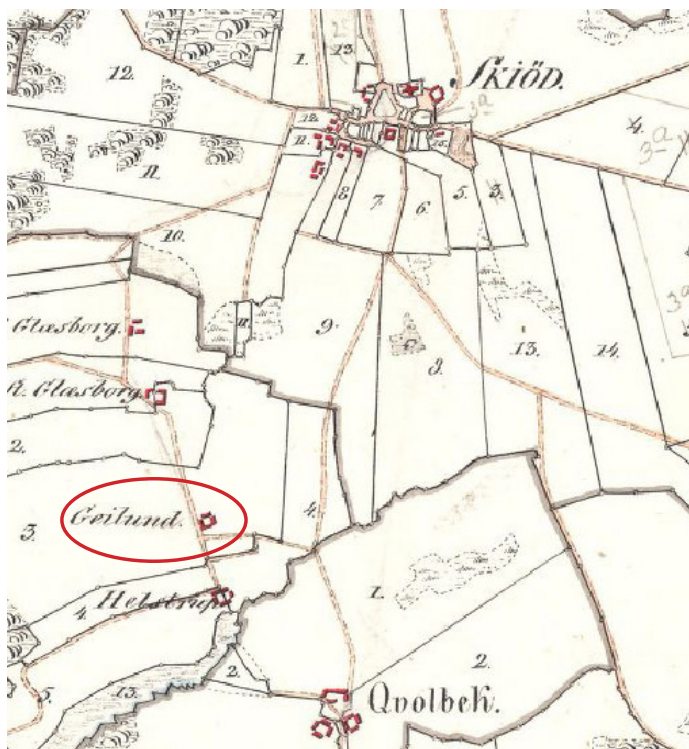

*

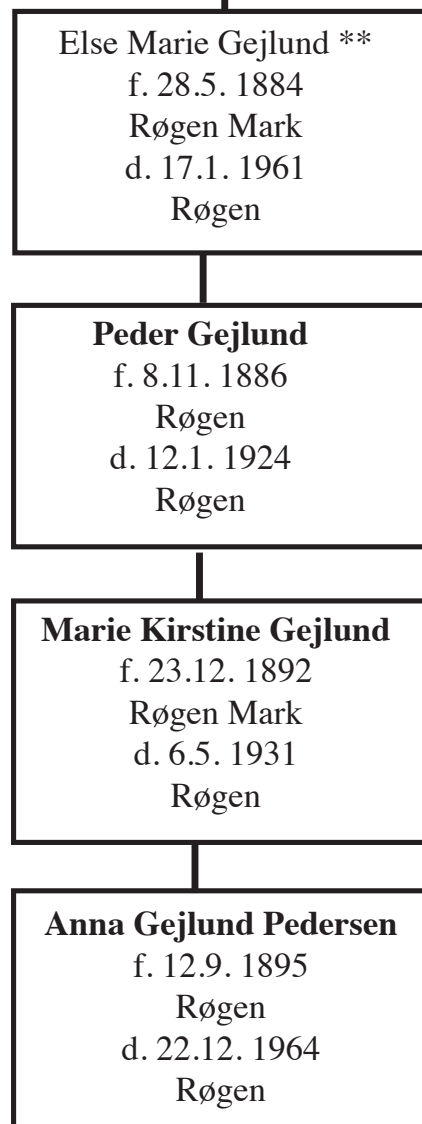
*Fik 4.1. 1906
af Frijsen-
borg-Favrskov
Birk lov til at
bruge navnet
Gejlund*

**

*Else Marie blev gift med
Kristian Gjærn - deres gravsten
findes også på Røgen Kirkegård, men er ikke
lavet af Hansen Jacobsen*

*Udsnit af Skjød Sognekort 1835 - med rød
cirkel er vist ejendommen Gejlund*

kunstneren havde efterladt fotos af dem, men uden oplysninger om, på hvilke kirkegårde de stod.

Blandt de gravsten museet efterlyste, var gravstenen over Peder Gejlund. Arne kunne så fortælle museet, at der faktisk i Røgen var to derudover og at den ene var en dobbelt-gravsten.

Niels Hansen Jacobsen (f. 10. september 1861 – d. 26. november 1941) var en betydelig billedhugger og keramiker.

Følgende er fra Wikipedia - forkortet og bearbejdet:

“Niels Hansen Jacobsen er født og opvokset på en gård i Vejen. På trods af faderens ønske om, at sønnen blev landmand, valgte han at søge ind på billedhuggerskolen på Kunstakademiet i København, hvor han blev uddannet i årene 1884-1888. På Kunstakademiet lærte Hansen Jacobsen bl.a. at beherske tidens naturalisme, hvilket tydeligt ses i hans tidlige værker. Med værker som Natten, Skyggen, Friheden og Trolde, der lugter kristenblod udviklede han senere sit eget særprægede formsprog.

1892 bosatte Hansen Jacobsen sig i Paris med sin hustru Anna Gabriele Rohde (1862-1902) - et ophold hvor han blev stærkt påvirket af symbolismen. Fra midten af 1890'erne - under opholdet i Paris – var Hansen Jacobsen ligeledes begyndt at arbejde med keramik.

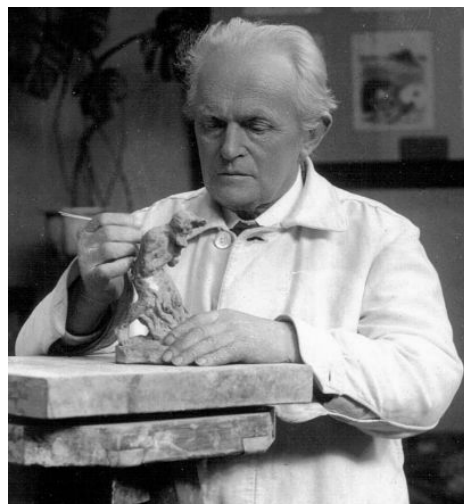
I 1902 vendte Hansen Jacobsen tilbage til Danmark og boede og arbejdede om vinteren i København og om sommeren i sin fødeby Vejen.”

Niels Hansen Jacobsen udførte som nævnt mange gravsten og arbejdede med at hugge bladranker og indskrifter i markens sten fortsatte billedhuggeren med til langt op i 1930'erne, hvor han selv for længst havde passeret de 70 år.

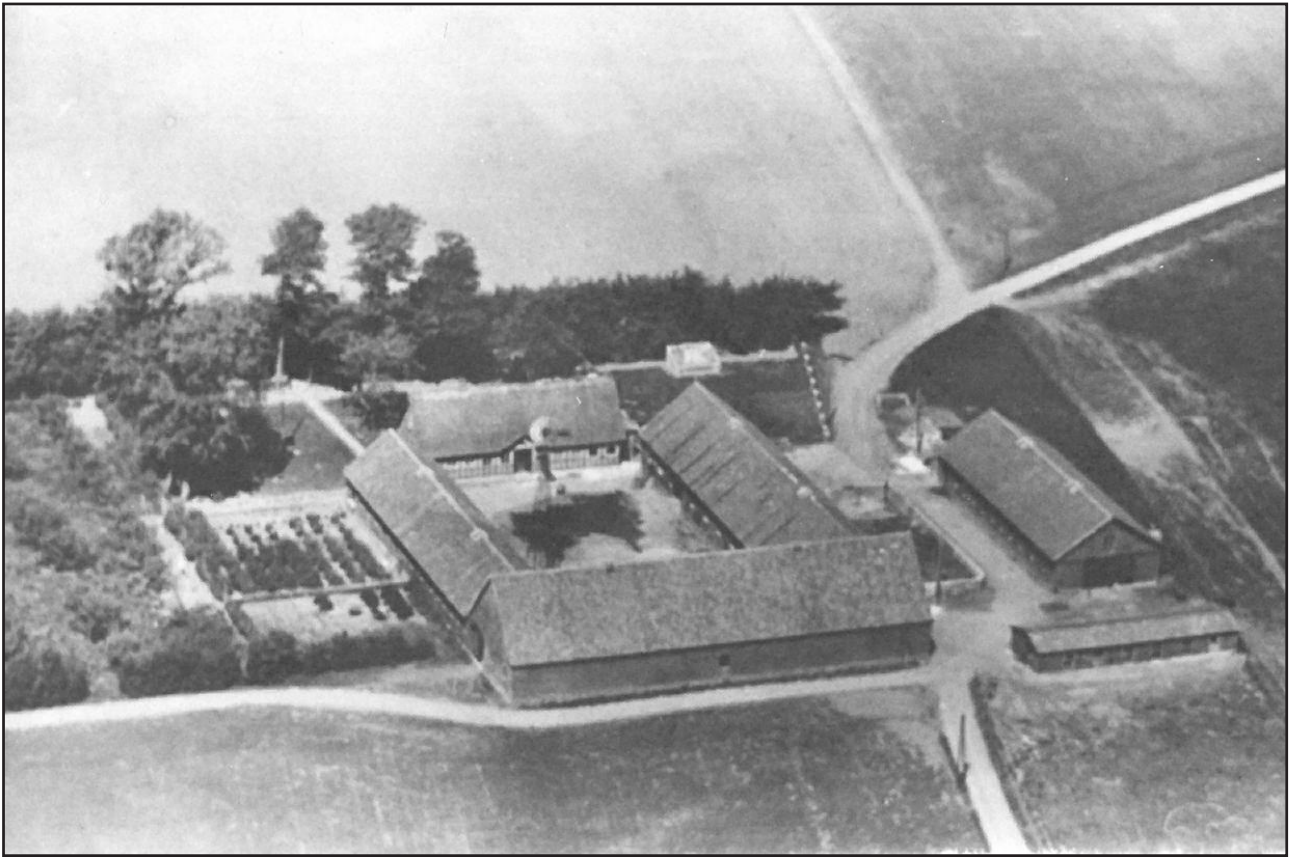

T.v. “Døden og moderen” 1892, en af Hansen Jacobsens kendte skulpturer - Vejen Kunstmuseum.

Niels Hansen Jacobsen i sit atelier

Sølvstengårdens historie.

Den første fæster vi har kendskab til er Laurids Rasmussen, hans far Rasmus Lauridsen (Broagergård) gift med Else Pedersdatter i Sporup kirke den 2. maj 1697, findes i et skifte fra den 25. juni 1767:

Enkem. Rasmus Sørensen

Arvinger:

- 1) Farbror Rasmus Lauridsen i Farre (Broagergård), død, 3 børn :
 - a) Laurids Rasmussen i Farre, død, 3 børn: Niels 34 år, tjener i Vadsted, Else gift med Anders Nielsen i Farre og Maren gift i Kalundborg.
 - b) Peder Rasmussen i Farre, død, 3 børn: Peder, Maren gift med Jens Nielsen i Farre og Else gift med Christen Sørensen.
 - c) Kirsten Rasmussen gift med Niels Pedersen i Gjern.

Desuden indeholder skiftet to fastre og en moster til Kirsten Peders datter.

Laurids Rasmussen blev født år 1700 og blev gift med Anne Nielsdatter i 1719 i Sporup kirke. 3 børn.

2. marts 1747: Anders Nielsen i Farre fæster sin kones fader Laurids Rasmussens, grundet sin og konens tiltagne svaghed og mangel på helbred og forstand, afstandne halve gård med vilkår, at de gamle efter oprettet

kontrakt nyder nødtørftig ophold deres livstid, under en samlet husholdning. Hkorn 3-3-2- 11/2 alb., af Farregårds jord 1 td. 2 alb., som efter omstændighederne er uden indfæstning. 33 fag huse, 6 bæster , 1 ko, 3 ungnød og 10 får, det øvrige udfordrende som af kvægsygdom er bortdød, er han selv pligtig at anskaffe.

I mellem 1767 og 1770 overtager Jens Pedersen fæstet.

20. december 1780 afstår Jens Pedersen, på grund af armod.

Niels Jensen Krog af Søbygårds reservemandskab, som er udygtig til tjeneste, fæster den gård i Farre by, som Jens Pedersen har haft i fæste, men på grund af armod og fattigdom har afstået. Gårdens hartkorn 4-1-2., kaldes "Nørgård". Niels Jensen Krog dør i 1790.

Skifte:

Afgangen gårdmand Niels Jensen Krog og enken Marlene Madsdatter, børn: Mads 10 år, Maren 6 år, Kirsten 4 år og Anne 1 ½ år, værge afdødes stedfader Peder Nielsen Krog af Farre.

Enken Helene Madsdatter gifter sig med Jens Christensen. Han får fæste 20. januar 1794, da er gården udflyttet af byen og kaldes "Krogsdal". 3 børn: Niels 1792, Thomas 1796 og Kirsten Marie 1800.

6. marts 1804: Peder Christensen Sølvsten af Voldby, fæster den gård i Farre, som Jens Christensen sidst beboede. Jens Christensen og Peder Christensen Sølvsten har byttet gård med min tilladelse, gården er udflyttet af byen.

Skifte 14. marts 1835:

Anne Elisabeth Thomasdatter (født i Vitten) i Farre, død

E: Peder Christensen Sølvsten

Børn: Christen 25 år i Farre og Anne g. m. Søren Jørgensen i Farre.

Skifte 21 juni 1837:

Peder Christensen Sølvsten, enkem. Efter Anne Elisabeth Thomasdatter

Børn: Christen, Anne ,død, var g. m. Søren Jørgensen.

Gården overtages af søn:

Christen Pedersen Sølvsten fæste 11. april 1838. Han køber gården til selveje 1851 for 1500 rigsbankdaler, 3 tdr. hartkorn, 3 skp. og 2 fdk.

(ca. 50 tdl).

(Jeg gårdfæster Christen Pedersen Sølvsten af Farre mark, erklærer herved at have afkøbt af greve Frijs den foromtalte ejendom, på de samme kontakt nævnte vilkår, og forpligter mig til at opfylde og efterkomme samme i alt dens ord og punkter. Idet jeg i søgsmålstilfælde, og underkaster mig dens hurtige retsforfølgning efter forordning af 25. januar 1828)..

Christen blev gift i Sporup kirke d. 20. juni 1835 med Anne Jensdatter (27 år)

Børn: Kirsten 1837, Peder 1839, Ane Elisabeth 1843, Jens Peder 1846, Peder og Andreas 1850 (tvillinger).

Skifte 3. april 1848:

Jens Pedersen, død.

Børn: Anders Jensen på Farre hede og Johanne Jensdatter, hendes 1. ægteskab med Jens Nielsen, Skorup – børn: Niels 18 år, Peder Jensen i Skorup, Peder Jensen på Farre hede, Anne Jensdatter g. m. **Christen Sølvsten på Farre mark**, Laurids Jensen i Farre og Sidsel Cathrine Jensdatter g. m. Peder Enevoldsen i Herskind.

Christen Pedersen Sølvsten døde 9. januar 1879, var på aftægt hos sønnen Jens Peder.

Brandtaksation 13. juni 1846:

En gård på Farre mark beboes af fæster Christen Pedersen Sølvsten, førhen Peder Christensen Sølvsten, anført under hovednummer 32 B i nr. 50, og takseret for 680 Rbd., befandtes nu således forandret:

- a) Stue hus i nord 12 fag, 8 alen dyb, af fyr over og fyr undertømmer, murede og klinede vægge og stråtag, alt til beboelse og forsynet med loft. Vinduer, døre, køkken, bryggers og bageovn takseret til 500 Rbd.
- b) Det øster hus 10 fag, 7 ¼ alen dyb, af samme materiale til kostald, takseret til 200 Rbd.
- c) Det sønder hus 11 fag, 7 ¾ alen dyb, af samme materiale til lade, takseret til 220 Rbd.
- d) Det vester hus 10 fag, 7 ¼ dyb, af samme materiale til hestestald og

vognremise, takseret til 150 Rbd.

- e) Et ovnhaus sydvest for gården, som nu er fårestier, 3 fag, 6 alen dyb samme materiale, takseret til Rbd.

Sønnen Jens Peder Christensen overtager:

Skøde: 1872

Underskrevne Christen Pedersen Sølvsten skøder og overdrager herved til min søn Jens Peder Christensen Sølvsten, den mig tilhørende gård på Farre mark, med underhørende og tillæggende, den under matriklen 20 A, står for hartkorn 3 tdr. 1 sp. 0 fdk. og 1 ½ alb.. Gammel skat 26 rd. 12 sk.-

Den betingede købesum 6.900 rd., er sekstusinde og nihundrede daler, er berettiget, blandt andet derved, at køberen overtager og forrenter den ejendommen påhvilende pantegæld 900 rd., er nihundrede daler, til grevskabet Frijsenborg.

Den solgte ejendom skal herefter tilhøre køberen, med de samme rettigheder og byrder, jeg har ejet den, navnlig med at han udreder alle deraf gående skatter, afgifter og præstationer.

Nærværende skøde skal kunne læses fri for præjudicerende retsmærkninger.

Omkostningerne ved dets udstedelse og læsning udreder køberen selv.

Dette skøde, som jeg Jens Peder Christensen Sølvsten herved modtager, bekræftes med vore underskrifter i vidners overværelse.

Skrevet i Hammel den 9. september 1872

Christen Sølvsten

Jens Peder Sølvsten

Til vitterlighed: Møller og Carl Madsen

Læst i Frijsenborg Faurskov Birketingsret 10 september 1872 og indført i skøde og pantebog N. 17, der hæfter 900 rd. Gæld på ejendommen. Malling.

Jens Peder Christensen var g. m. Ane Nielsdatter i ægteskabet 5 børn: Kristen 1870, Niels 1873, Christian 1879, Bodil Marie 1880 og Laurs 1880.

13. juli 1883 køber Niels Peder Nielsen gården:

Mageskifteskøde 1883:

Underskrevne Jens Peder Christensen Sølvsten skøder og overdrager hermed den mig tilhørende ejendom i Farre med bygninger og tillæggende, der under matrikel 20 a, står for hartkorn 3 ½ tdr., o skp., 3 fjd. og 2 alb.. Skyldskat 51 kr. 87 øre, tillige med den tilhørende andel i matrikel 53a for ejendommens værdi er fyldestgjort ved at modtage skøde på køberens ejendom matrikel 9 g, 9d og 28a i Farre, samt ved berigtigelse af den kontante byttesum 24.500 kr.

Desuden overtager han den mig påhvilende forpligtigelse efter aftægtskontrakt oprettet med Christen Pedersen Sølvsten, læst 19. september 1872, således at han tilsvare alt, hvad derefter tilkommer Christens enke Anne Jensdatter fra den 7. dennes. Værdien anslåes til 1500 kr.

Byttesummen er berigtiget derved, at køberen uden ansvar for mig overtager og tilsvare den mig påhvilende pantegæld til kreditforeningen for i alt 18.000.

Han udreder den betaling, der forfaldt den 11. samme måned i reservefonden, og det skatteafdrag kommer ham til gode for resten af byttesummen 6500 kr., har han udstedt bevis til mig.

Den solgte ejendom skal således herefter tilhører ham med de samme rettigheder og byrder jeg har ejet den, navnlig at han udreder alle deraf gående skatter, afgifter og præstationer. Alt hvad der er forfaldent til i dag, udredes, læsningen skal ske for fri for præjudicerende retsanmærkninger. Omkostningerne ved udstedelse og læsning udredes af os med halvdelen, derunder ½ part af afgiften. Ejendommens værdi anslåes til 30.000.

Dette skøde, som jeg Niels Peder Nielsen herved bekræftes med vore underskrifter i vidners nærværd. Det tilføjjes den af Jens Peder Sølvsten, efter deklaration 1877, tilkommende ret til vej over 21a er igen med under handelen og ligeledes overdrages til Niels Peder Nielsen.

Skrevet i Hammel 13. juli 1883

Underskrift : Jens Peder Sølvsten og Niels Peder Nielsen.

Til vitterlighed: Hørt ved Christoffer Rasmussen.

Salgsvurdering 17.november 1917 (gården blev ikke solgt) :

Stuehus i nord 28 alen lang, 12 alen dyb og 4 ¼ alen høj. Opført bindingsværk, tækket med strå, indrettet med 3 stuer, sovekammer, gang, gæsteværelse, 2 pigekamre, køkken, mælkestue og en gang. Ferniserede gulve, gipsede lofter, tapetserede og malede vægge, i huset findes de nødvendige vinduer, døre, samt kakkelovne, komfur og gruekedel.

Hus i vest 41 1/2 alen lang, 11 ½ alen dyb og 4 ½ alen høj, opført af grundmur, tækket med strå, indrettet til karlekamre, vognport, brænde-hus, kalvesti og kostald.

Hus i syd 42 ½ alen lang, 12 alen dyb og 5 alen høj, opført af grundmur, tækket af strå, indrettet med tærskelo og korngulve.

Hus i øst 55 alen lang, 13 alen dyb og 4 ½ alen høj, opført af grundmur, tækket med strå, indrettet til kostald, hestestald, følboks og huggehus.

Hus øst for gården opført 1913 40 alen lang, 15 alen dyb og 5 alen høj, opført af grundmur og tækket med jernblik, indrettet til svinehus og maskinhus.

Nord for gården hus 8 alen lang, 6 alen dyb, indrettet til bagehus, tækket med pap og opført af kampesten. Endvidere et roehus tækket med pap. Besætningen: 5 heste, 2 plage, 3 føl, 20 køer, 2 tyre, 14 ungkvæg, 4 kalve, 4 får, 50 svin og 70 fjerkræ.

Areal: 66 tdr.

Niels Peder Nielsen og hustru Johanne Marie fik 6 børn.

9. januar 1936 køber sønnen Christian Peder Nielsen gården med 76 tdl. for 66.000 kr.

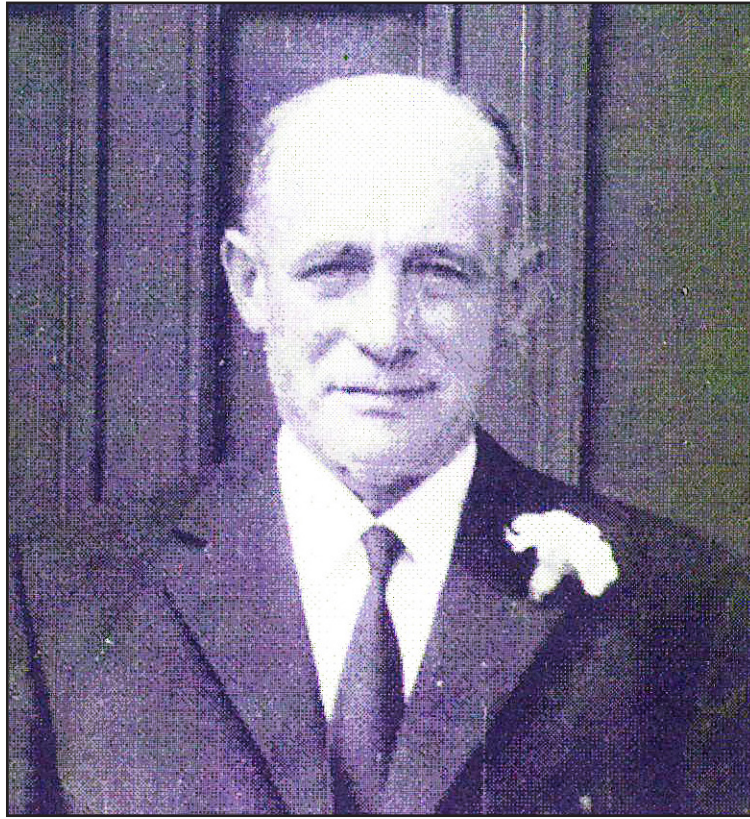
Christen Peder Nielsen blev gift med Ida Sørensen. 4 børn.

11. juni 1976 køber sønnen Niels Peter Nielsen gården med 85 tdr. for 1.342.000. Gården kaldes "Sølvstengården fra ca. 1920.

Areal nu 144 tdr., der er købt jord til 12 gange siden 1844. Niels Peter Nielsen er gift med Kirsten Fiil Johnsen. 2 børn.

Niels Peter Nielsen, Sølvstengården Fortæller om sin far Christian Peder Nielsen.

Min far er født i år 1904, og efter fars eget udsagn var han så lille, at han kunne ligge i en skotøjsæske, da han blev født, kirkebogen fortæller også, at han blev hjemmedøbt og senere fremstillet i kirken. Om hans første år er der ikke meget. Hans forældre var gamle, da han blev født, moderen Johanne Marie (kaldet Hanne) 46 år, og faderen Niels Peter 53 år.

Den første historie er fra 1910, da man er ved at rejse masten til vindmotoren med et højt treben med reb og trisse i, da arbejdet var i stå, trak far i rebet, og det rullede ud af trissen, og så i mørket, som 6 årige, kravlede han op med rebet, og fik det i trissen igen.

Det første er fra skoletiden: Når far mødte tidligt, kunne han høre degnen Jens Knudsen tærse med pejl. Midt i timerne skulle han flytte degnens køer, de stod i tøj, og når degnen sagde "Christian" og ikke andet, var det ud og flytte køerne. Degnen havde læst om bakterier, og tålte ikke fluer i skolestuen, derfor havde de store drenge fluer med i en tændstikæske, som de langsomt lukkede ud, så gik undervisningen i stå, indtil fluerne var fanget. Når Knudsen var for ivrig med spanskrøret, han kunne ikke altid stoppe igen, så åbnede degnekonen døren til skolestuen, og

sagde stille "Knudsen", og så stoppede han.

Far har ikke selv nævnt, at han blev slået i skolen. Han sad ved siden af Rasmus Pedersen, Sporupgård, som blev 97 år og ungkarl. Man kunne mærke på degnen, når det var tid til at blive inviteret på middag i gårdene eller husene. Efter en middag, ca. årligt, var det nemmere at gå i skole igen, for dem, hvis forældre kunne invitere degnen og hans frue. Når det var vinter, gik man i træsko, og det gjorde man hele året, og man gik til skole, ca. 1 ½ km. I al slags vejr, når far så kom hjem, med våde og kolde træsko, kom moderen lidt gløder i træskoene for at varme og tørre dem lidt. Engang havde man fået fnat i skolen, og for at bekæmpe det, blev alle smurt ind i brun sæbe, fra top til tå, også degnen. Det skulle så sidde på huden nogen tid, og efter nogle dage kunne man så trække et lag hud af.

Far legede på isen på naboens mergelgrav og gik igennem, det blev opdaget af naboens datter Katrine, som ved andres hjælp fik far op, lige inden det var for sent, han havde været nede 2 gange og kom op 3. gang (man sagde, at hvis man ikke kom op 3. gang, gik det ikke), han kom hjem og blev masseret af søsteren Johanne, til han kom på ret køl igen. Om sommeren badede man så i den før omtalte mergelgrav. Naboens sønner og broderen Anton Peter, som var på hans alder, ville lære far at svømme, så de tog ham i arme og ben og smed far i vandet, når han så ikke kunne klare den længere, hentede de ham op igen, de svømmede som fisk, sagde far, men om han fik det lært, melder historien ikke noget om.

Når de når de spiste, blev maden serveret på et stort fad, som alle spiste af. Mændene sad ned, kvinderne stod op bagved og rakte ind over. Når de var færdige sagde broderen Niels Marius, "må A` så", hvis det var i orden, tog han sin gummislange frem, og sugede det sidste sovs op (uha). Kartoflerne var kogt med skralden på – man pillede selv skralden af.

Fårene stod i tøjr på marken ved skoven, det var fars tjans at hente dem hjem om aftenen, da kunne han være heldig at ride på vædderen hjem, de skulle hjem på grund af løse hunde.

Man fik en sodavand en gang om året, det var til dyrskuet i Hammel, den var med patentprop, og så skulle man passe på, når man åbnede, ellers spruttede flasken, så det meste var væk.

Til jul skulle alle i bad, om morgenen blev der fyret op i gruekedlen, og det varme vand hældt op i et kar, så kom alle i bad i det samme vand, dog kom der varmt vand i efter behov.

Legetøj dengang var en stor knap med snor igennem hullerne, som man kunne få til at snurre rundt.

Under tordenvejr i 1909 brændte nabogården på bakken. En her på gården så lynet slå ned, og nogle eller alle løb derop. Naboens folk var ikke så snu, så da fars far kom derop i stalden, var karlen og pigen ved at malke, han sagde til dem, "det kommer I til at holde op med, gården brænder, de sagde da, "ja, det gav da godt nok sådan et mærkeligt sæt i køerne for lidt siden", det var da lynet slog ned.

I 1911 brændte en nabogård mere, det var Lyngholmgård. Manden der ejede den var, efter fars udsagn togfører ved Hammelbanen. Hans 2 sønner skulle passe gården sammen med konen og en ung pige, som var sinke, Anne Lise hed hun. Det var en dag med brandstorm, som far kaldte kraftig blæst. Fars ældste bror Peder Christian var hjemme det år, han kørte ajle, og så sønnerne havde lavet bål i laden, og han fik det slukket, men så da han var hjemme for at få kaffe, fik de gang i branden, og gården brændte ned. Da politiet eller sognefogeden kom, sagde de, det var Anne Lise, der havde antændt branden, hun blev fængslet og sad i 2 år, da sønnerne endelig gik til bekendelse. Hun fik en ny cykel i erstatning. Ved samme lejlighed ville man flytte gården hen til vores, og da der var gravet en brønd, som man altid begyndte med, gik fars far da hen og købte ca. 16 tdl., som han sagde, ville han ikke have naboens børn og høns rendende.

For øvrigt, da broderen Peder Christian skulle giftes i 1913 med Marie, sagde svigerfaderen Jens Peter Wollesen, Skjørring, at han nok skulle sætte nye tænder i hende, de var rådne, hun skulle være i orden når Peder Christian fik hende.

Om søndagen fiskede de i bækken med en ståltrådslykke, som de listede omkring gedderne, og så hev dem op, de satte også natkroge for ørreder og ål, det med fiskene sluttede, da byen blev kloakeret ca. 1940, før var der en rendesten, som spildevandet løb i. I mergelgraven kunne man fange karusser, med en løb (kurv) med en sten i og et reb i hvert håndtag,

som man så trak gennem vandet.

Da far var lille, var hans far medejer af tærskværk og lokomobil (dampmaskine), som stod i stakladen på Broagergård, og som man flyttede rundt til medejerne. Far fik lov til at lukke dampen ud med fløjten, når der var pauser, hvilket han var meget stolt af.

Fra tidlig barndom fortalte han også, at han gik bag hesten i hestegangen. Et drivmiddel, som hesten trækker ved at gå rundt, brugtes til at trække vandpumpe, tærsk eller male korn, når der skulle pumpes vand op, hver gang pumpen slog et pumpeslag, gav det et ryk i hesten, det var hårdt arbejde for hesten.

Skydevåben mente hans moder, Hanne, at alle skulle lære at omgås (hendes far havde været skytte), så far og broderen Anton Peder begyndte tidligt at gå på jagt. Når der var hård vinter, frøs vandet ikke til i vældet (kilden), og der kom i hundredvis af ænder fra "Søbygård", som greven havde opdrættet til, når kongen kom på jagt. Far og broderen Anton Peder kunne ramme, men broderen Niels Marius bare skød op i flokken.

Far og Peder Christian havde kaniner, de stod bundet som køer i haven, men gårdens kat hade fået smag for dem, de skød katten, og faderen spurgte undrende "hvor er den gode kat", men fik intet svar. De havde også en stor ugle, som de brugte som krageugle. En krageugle blev sat op på en stang foran skoven, hvilket gjorde kragerne sure, så de kom flyvende til, og så kunne man skyde dem. Uglen fik kun et stort måltid om ugen, det var en krage, som de skød til den.

Lænkehunden, var en overgang en puddel, som havde fundet ud af, at hvis den gik langt væk fra sit hundehus, kom hønsene, som gik frit, og lagde æg i huset, og så når hønen var væk, gik hunden ind og åd ægget.

For at holde varmen om vinteren sov man to i hver seng. Karlekammeret, som drengene sov i, da de blev større, var i en af staldlængerne. Far sov hos broderen Niels Marius, imens han var lille sov han i slagbænken inde, som vi stadig har i dag.

Man fik hvidtøl hjem i øltønder, og for at sætte hanen på skulle man være frygtelig hurtig, det kunne bror Niels Marius.

Far var på landbrugsskole i Vejlbj 1923-1924 ved Århus. Han havde været der en vinter, men tog året efter nogle ekstra timer, for at få mere ud af det, han kørte på motorcykel til skolen hver dag. Det var i vinterhalvåret og hundekoldt, tøjet var ikke for godt til motorcykelkørsel, så han satte en avis på brystet under jakken, det tog vinden. Kørekortet til motorcyklen fik han ved møde op i Århus, og vise at han kunne køre i ottetal, dog skulle man begynde rigtigt ellers dumpede man, der var ingen teoriprøve. Far sled to motorcykler op, har han fortalt. Om aftenen kunne han og snedker Jensens søn, Hans, og andre tage på lange ture, både til Århus og så langt som til Ålborg, hvis de kørte i stykker, havde de en tømme med så de kunne slæbe den hjem.

Som det eneste sted, tjente far et år hos Johannes Lauridsen, Kvottrupgård ved Mundelstrup, som forkarl. Der var 70 tdr., sønnen Richard var forvalter, og de fik et livslangt venskab. Richard kom til at bo på en gård uden for Hammel ved Sallvej, og var i mange år landboforeningsformand, og havde svineavlscener, præmiekøer og heste. Far arbejdede hjemme som yngste mand, og kunne ikke følge de andre med leen om høsten, da var der en gammel høstkarl, som sagde til far, at nu skulle han lære ham at slibe hans le, det hjalp.

Før sneploven var der kun skovlen til at rydde vejen, ellers kørte man på de høje steder på markerne efter halmvisker, som blev sat op, men nogle steder skulle der kastes sne. Det var den kommunale snefoged, der havde ret til at indkalde folk, der var i hårde vintre tit så meget sne, at man knap nåede det daglige arbejde derhjemme.

Nytårsløjer var der også i fars ungdom. Det var en uskreven regel, at det der stod ude, måtte man rende med (flytte et andet sted hen). Nogle gange, hvis de fandt en vogn, blev den adskilt, og samlet igen på rygningen af laden, det var jo stråtag og derfor forholdsvis nemt at færdes på. Så var der nogle, der skulle drilles, man gned på ruderne med en prop, som lavede en hyletone, nogle reagerede ved at komme og skælde ud, andre løb efter drengene,. Manden i Søgården havde samlet håndsten, som lå ved trappen, han vidste jo, de kom, og så blev stenene smidt efter dem. Degnen var også offer, man bandt en af skolens lokumsspande til døren og bankede på, døren blev åbnet og ind væltede indholdet, dette lykkedes vist kun engang. Da jeg var barn kom byens drenge (ca. 20) herud hvert år. De havde tit en vogn med, som blev stillet i gården, far inviterede

dem indenfor, efter de havde skudt nogle kinesere af (små kanonslag), og så fik de sodavand. Engang spurgte far om de røg, det var der nogle, der gjorde, og pludselig sad alle med en tændt cigaret, min mor skældte ud, da de var gået, men på den måde var gården fredet for løjer. Forældrene sørgede for, at alle børnene kom til noget så usædvanligt på den tid som tandlæge, og fik deres tænder ordnet. Mange fik nye tænder til konfirmationen på den tid. Far og mor havde begge deres egne tænder, da de døde.

Når de skulle have repareret murværk, sendte de bud efter en gammel murer. Han kom kørende med en islænderhest, der trak en lille vogn efter sig. Han boede her, tit en uge eller 14 dage, og far kom til at kende hesten, og blev glad for den, da mureren gik på pension, købte hans far hesten til ham.

Far fortalte også om rakkerne, som kom, når et dyr var dødt. Sommetider tog de skindet, andre gange også kødet. Engang var en bede (kastret vædder) død, det var om sommeren, og den var noget opsvulmet, faderen spurgte, om den ikke var for rådden, nej, sagde rakkeren, tog en slurk brændevin og gik i gang med at flå den.

Far var aldrig soldat, efter eget udsagn blev han kasseret. Broderen Peder Christian var soldat.

I fars ungdom prøvede han at blive offer for arrangeret ægteskab.. Familien i Vendsyssel, Jens Holtes niece Tulle blev sendt herved som ung pige, og gjorde sig til gode overfor far, men han afviste tilbuddet, Tulle så vi aldrig mere her.

Sidst i tyverne købte far en helt prima jagthund, "Mify", som var meget dyr, af hvem ved jeg ikke, men den var dresseret af Larsen i Sorring, kaldet Fasankokken. Far kunne få den til at gå gennem skoven, mens de stod for. En anden historie var, at de havde skudt ænder i engen, men lod den først apportere, da de var kommet hjem. Normalt apporterede man fra den første skudte and, han ventede til den sidste, hunden kunne sagtens huske dem. Far sagde, at han ødelagde hunden (gigt), fordi han ikke sørgede for, at få den varmet igennem efter jagt. Far skød selv "Mify", og han mente, man skulle være hård for at skyde sin egen hund.

Far fik betinget skøde på gården i 1933, og endeligt skøde i 1936. Det foregik, som følgende, broderen Anton Peder, som havde bil, blev bedt om at køre til sagføreren i Hammel. Han skulle ikke med ind til sagføreren, men da de så kørte hjem, sagde faderen til ham, at nu havde Christian Peder fået gården.

1936 Ida og Christian Nielsen, Sølvstengaården

I bogen, "Vort sogns historie", der udkom 1950 – 58, kan man læse om "Sølvstengård": Chr. P. Nielsen er født samme sted 12-8 -1904. Forældre Niels P. Nielsen og hustru Hanne. Chr. P. er gift med Ida, født Sørensen fra Toustrup 23-7- 1912. I ægteskabet er 4 børn: Hanne, Grethe, Fritse og Niels Peter. Chr. P. Nielsen overtog i 1933 gården efter sin far, der havde ejet den siden 1883. Arealet er 85 tdr. og normal besætning ca. 35 køer plus opdræt, 15 søer, 100 svin, 2 heste og traktor. Stuehuset er ca. 100 år gammelt, men siden moderniseret. Kostalden opført 1886, laden 1919, svinestalden 1913, men siden ombygget. Ejendomsskyld 172.000 kr. Dengang Nielsens far overtog den, var der kun et areal på 49 tdr., men han tilkøbte jord flere gange, så der i 1933 var 78 tdr., mens det øvrige er tilkøbt i 1950.

Dødsfald 1971

I en alder af 58 år er fru Ida Nielsen, gift med gdr. Chr. Nielsen, Sølvstengården, Farre, død på Gjærn Plejehjem. Fru Ida Nielsen var fra Toustrup mark, hvor hendes far drev en landbrugsejendom.

I 1936 blev hun gift med Chr. Nielsen, Farre, og ægteparret overtog Sølvstengården, der var Chr. Nielsens barndomshjem. Fru Nielsen har gennem de mange år passet sit hjem og sin familie på mønsterværdig måde og var kendt for sin store energi og sit gode humør, indtil hun for et års tid siden blev ramt af en alvorlig sygdom, der medførte lange hospitalsoophold. For kort tid siden blev hun udskrevet fra hospitalet og kom til Gjærn Plejehjem, hvor døden indtraf.

Ida Nielsen efterlader sig foruden sin mand tre døtre, der alle er gifte, og en yngre søn. Efter afdødes eget ønske sker bisættelsen i dybeste stilhed.

Dødsfald

Gårdejer Kristian Peter Nielsen, Sølvstengården, Skanderborgvej 40, Farre, er død, 79 år. Kristian Nielsen drev med fild Sølvstengården med en stor sortbroget besætning og gode grise. Fjerkræ var hans hobby, og han var en af egnens største ægproducenter.

Kristian Nielsen var kendt for at sætte sig ind i de nye ting inden for landbruget. Han kørte det halve rige rundt i sin jeep, og samlede en masse viden på disse ture. Alligevel blev der tid til det frie jægerliv, og som skytte hørte han til blandt de bedste. Han var flere gange udtaget til Danmarks mester-skabet i flugtskydning.

For en snes år siden kom Kristian Nielsen slemt til skade under arbejde på gården, og han har ikke siden været i fuldt vigør. Han mistede sin kone for 15 år siden, men blev selv boende på gården, som sønnen nu har overtaget.

Søn og svigerdatter plejede ham til få dage før han døde. Han efterlader desuden tre døtre.

Om Chr. P. Nielsens forældre: Niels Peder Nielsen og Johanne Marie Pedersen, kaldet Hanne.

Niels Peder blev født 13. marts 1851, "Vanderskrog", Hellum sogn, Hjørring amt. Fadere Niels Christian Christensen var gårdmand i Hellum, og er født i Hellum. Moderen Ane Margrethe Larsdatter var født i Røgen sogn. Niels Peder havde følgende søskende: Maren, Johanne Marie, Lars Christian og Christen, ham hører vi om senere, da to af hans sønner bliver gift

med Niels Peders døtre.

Niels Peder kom til Farre, hvor han boede hos mosteren Else Marie, som var blevet enke i 1877. I 1881 købte han hendes ejendom i Farre. Han var nok daglejer, da ejendommen var lille. I fritiden eller om aftenen var han hårskærer d. v. s. klippede og barberede folk. Niels Peder havde også et dansegulv, som han drog rundt med og spillede til. I den tid må han have mødt Hanne, som hun kaldtes.

Johanne Marie blev født 14. februar 1858 på Farre mark. Faderen, Peder Jørgensen, født i Farre, var boelsmand, moderen, hed Mariane og var født i Foldby. Johanne Marie havde 5 brødre : Jørgen, Niels, Søren Peder, Martinus og Jørgen Christian.

*Niels Peter Nielsen
Sølvstengården, Anbækvej 40
og Johanne Marie Pedersdatter.
Billedet er fra deres bryllup
1881*

Sogn: Sporup **Herred:** Gjern **Amt:** Skanderborg
Brudgom: Niels Peder Nielsen **Opholdssted:** Farre, Sporup
Brud: Johanne Marie Pedersen **Opholdssted:** Farre, Sporup
Vielsesdato: 11. oktober 1881

Kirkebogens Vielsesdata:

Brudgom: Ungkarl Niels Peder Nielsen i Farre, 30 år

Brud: Pigen Johanne Marie Pedersen i Farre Hede, 23 år

Forlovere: Gmd. Thomas Jørgensen og gmd. Kristoffer Rasmussen af Farre

Trolovelsesdag:

Vielsesdag: 11. oktober 1881

Arkiv: C 393-11 Folie: 248

I 1881 blev de så gift. I 1883 havde Niels Peder fået pladsen som vejmand, men så kom Krogsdal (Sølvstengården) til salg ejet af Jens Peder Christensen Sølvsten, som drev sadelmagerværksted på gården, og de mageskiftede så ejendom og gård, pris 30.000 kr., stedet i byen 5000 kr., 25.000 kr. i bytte. Banken i Århus 4000 kr., kreditforeningen 18.000 kr., obligation 1500 kr. og 1500 kr. kontant. Her fik han en faldefærdig gård, og en aftægtskone mere, foruden Else Marie, nemlig Anne Sølvsten, den tidligere ejers mor, som ifølge aftægtskontrak skulle have 4 tdr. rug, 4 tdr. byg, 2 tdr. malt, 1 ½ lispund hør, 2 tdr. kartofler, 1 ½ lispund smør, 10.000 tørv, 4 potter mælk i vinterhalvåret, 6 potter i sommerhalvåret og 4 får med afkom.

Husene var uden tag. Besætningen var på 2 heste, 1 føl, 6 køer og 2 grisepolte i svinesti uden bund. På en af de første ture til Farre, biev der sagt til ham, "Nå N. P. , du er nok blevet kørende", hestene skulle hjælpes op, de var meget magre. Hans mål var at bygge en ny gård, hvilket han tildeles nåede fra 1898 til 1919, dog uden stuehus. I 1913 byggede han et nyt svinehus , udenfor gården, det var den såkaldte fine murer fra Hammel, der byggede, der var rensegang, og folk kom langvejs fra for at se det. Der var desuden ferniserede bræddeløfter, og ferniserede skillerum.

En historie fra før århundredeskiftet. Naboen Niels Lyngholm skulle køre med jordmoderen (madammen), det skulle bønderne skiftes til efter tur. Hun var altid langsom til at komme ud af huset, og det ville Niels ikke vente på. Der var på det tidspunkt en højgravid grevinde på Frijsenborg,

og Niels slog med pisken og råbte "Frijsenborg", så kom hun lynhurtigt ud, og de kørte et andet sted hen. Lønningen til jordmoderen var efter ejendomsværdien. Man havde en jordmoderstol, som blev anbragt i en arbejdsvogn.

Når døtrene skulle giftes blev der talt med dem 1 hel nat inden brylluppet.

De fik følgende børn:

1) Ane Margrethe Mikkeline Marie Nielsen, født d. 17. november 1882. Hun blev gift i Sporup kirke d. 21. november 1905 med ungkarl og gdr. Peder Jensen, Broagergård, Farre, han 27 år ved vielsen. Børn: Magnus og Niels Peter. Peder Jensen dør 5. juli 1931, og hun driver gården videre sammen med sønnen Magnus. Marie, som hun bliver kaldt, dør 6. januar 1970.

2) Peder Christian Nielsen, født d. 20. september 1884. Han blev gift med i Skørting kirke 23 maj 1913 med Marie Nielsen. I ægteskabet 2 børn: Gerda f. i 1914 og Jens Peter f. i 1919. Fra 1919 – 1944 ejede Peder Christian "Smidsiggård" med 108 tdr.. Fra 1944 – 1944 ejede han "Lyngbygård", der var på 160 tdr.. I 1949 købte han "Lyngbybækgård" af sin søn, der havde ejet den i 2 år. Peder Christian døde i 1961.

3) Mariane Nielsen, født 19. oktober 1886. Mariane blev gift (Kgl. Bevil-ling), da de var fætter og kusine) d. 15. maj 1912 i Sporup kirke med Niels Christian Nielsen født "Holtet", Understed sogn, Hjørring amt, søn af Christen Nielsen, født "Vanderskrog". De boede på "Stendal", Understed sogn. Af børn fik de 2 piger: Johanne Marie 1914 og Kirsten Agnete 1916. Niels Christian døde i 1933 (57 år), og Mariane drev selv gården videre, og døde på gården d. 7. maj 1957.

4) Niels Marius Nielsen, født d. 19. januar 1892. Han blev gift i Sporup kirke d. 15. februar 1922. Vielsesdata: Ungkarl og proprietær Niels Marius Nielsen, Nørre Elkjær, Tversted sogn, Hjørring amt og Hansine Marie Sofie Pedersen (hjemme hos moderen i Farre) født 16. august i Silkeborg, datter af afdøde bagermester Jeppe Peder Ludvig Jacob Pedersen og Dagmar Frederikke Theil. Niels Marius og Hansine fik 5 børn: Jørgen Gregers 1922, Hans Preben 1923, Dagmar Fritse 1925, Niels Bent 1927 og Ulrik Per 1929. Niels Marius døde 12. juni 1963, og er begravet på Tversted kirkegård.

5) Johanne Marie Nielsen, født 23. november 1895, blev gift i Århus domkirke d. 12. marts 1920 (kgl. Bevilling) med sin fætter Jens Christian Nielsen, født, "Holtet". Jens Christian overtog fødehjemmet efter sin far, Christen Nielsen, i 1920. I ægteskabet er 2 børn: Kristen 1920 og Johanne Marie 1927.

6) Anton Peder Nielsen født 23. april 1899. Anton Peder havde flere forhold/ægteskaber. Boede en overgang i Skjørring, senere i Århus, hvor han døde 29 april 1970.

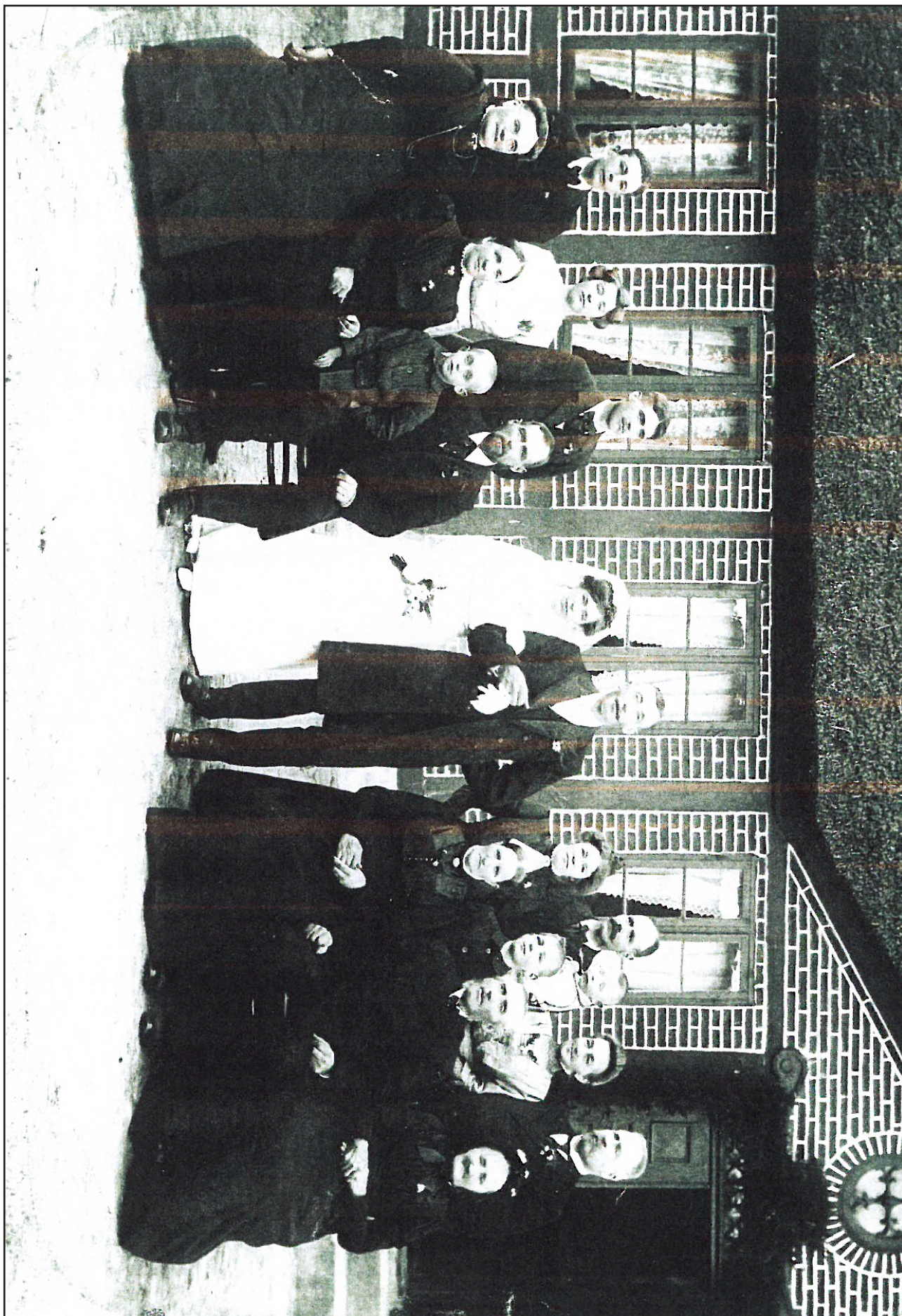
7) Christian Peder Nielsen født 12. august 1904. Han blev gift i Sporup kirke d. 31. oktober med Ida Sørensen, født 23. juli 1912, Toustrup mark, opholder sig hjemme på Farre mark, datter af gårdejer Laurs og Maren Sørensen. I ægteskabet: Grete, Hanne Fritse og Niels Peter, Christian Peder over fødehjemmet. Ida døde d. 4. april 1971 og Christian Peder d. 26. april 1983.

Bondebryllup på Sølvstengaarden i 1912:

Forreste række fra venstre: Karen - Niels Peders kusine, Hanne (brudens mor), Christian Peder (brudens bror), Niels Peder (brudens far), Mariane, Niels Christian (brudeparret), Kirsten Marie (brudgommens mor), Peder Anton, (brudens bror), Christen Nielsen, Holtet (brudgommens far), Mariane (brudens mormor).

Bagerste række, fra venstre: Niels Marius (brudens bror), Johanne Marie (brudens søster), Peder Christian (brudens bror), Ane Margrethe Mikkeline Marie (brudens søster), hendes mand Peder Jensen, Magnus (deres søn), fru Knudsen og degnen Knudsen.

7. Okt. 1931: Guldbrudeparret Niels Peder Nielsen og hustru i Sølvstengården, der som meddelt, kan fejre guldbryllup på søndag, hører til "den gamle skole"., hvis motto "Arbejde og sparsommelighed" var god latin i gamle dage, og nu er ved at være det igen, tvunget af den hårde nødvendighed.

Det er i dag ikke nøden, som har tvunget Niels Peter og Hanne til arbejdet og nøjsomheden. Nej, det ligger dem i blodet. De kan simpelthen ikke lade være. I 48 år, og fremdeles den dag i dag, passer Niels Peter sine 150 svin selv, mens Hanne stadig tager sin tørn ved malkningen sammen med pigerne.

Fra en ringe begyndelse har Niels Peter og Hanne arbejdet Sølvstengården op til at blive en pryd for sin egn, og det kan derfor ikke undre, at emsige ejendomsspekulanter i krigstidens højkonjunktur var tossede efter at få fingre i den prægtige Sølvstengård. De bød og bød, i hundredevis, og hele summen kontant på et bræt.

Men alt forgæves. Det var ikke det røde guld Niels Peter og Hanne sværmede for. De satte arbejdet og hjemmet betydeligt højere, og beholdt Sølvstengården, andre ville have beholdt rentierens tilværelse. Dette træk karakteriserer bedre end mange ord guldbrudeparret. Vi vil da også kun nøjes med at fortælle, at det flittige ægtepar i almindelig høj grad nyder agtelse viden om, netop på grund af deres eksemplariske levevis. Selvom Hanne og Niels Peter helst, deres natur tro, så guldbryllupsdagen glide ubemærket hen, så vil vi dog bede dem om at have et par fedekalve parat, for vi kommer nu alligevel på søndag, og det er der nok også andre der gør, på en sjælden højtidsdag må man vel nok have lov at give sine sympatiske følelser luft, ikke mindst, når anledningen er påkrævet.

Guldbryllup:

Søndag den 11. oktober kan gdr. Niels Peter Nielsen og hustru, Sølvstengården i Farre, fejre deres guldbryllup. Guldbrudeparret har boet på Sølvstengården i ca. 48 år, og de har i det lange åremål udført et stort arbejde. Arealet er i den tid fordoblet, og gården bygget om. Endnu er de med i arbejdet ved gårdens drift, således passer den 80 årige guldbrugedom endnu den store svinebesætning på og guldbruden, der er et par år yngre, er den dag i dag med til at malke. Alt i gården bliver passet på mønsterværdig måde. N. P. Nielsen er i hele sin færd typen på en dygtig bonde. Han var i sin tid med til at stifte andelsmejeriet "Videmark" i Hammel, og sag en del år i mejeriets bestyrelse, men ellers har han ikke deltaget i det offentlige liv. Ægteparret har 7 børn, der alle er i gode stillinger. Det gamle agtværdige ægtepar har i de mange år, de har boet i Farre, vundet sig en stor vennekreds, der sikkert ville have mødt op for at gratulere, hvis guldbrudeparret ikke havde ønsket at fejre dagen i stilhed.

23. maj 1932:

Gdr. Niels Peter Nielsen, "Sølvstengården" i Farre, har haft den sorg at miste sin hustru Johanne Nielsen, der er død i en alder af 80 år. Hanne, som fru Nielsen kaldtes i daglig tale og mellem venner, var en ualmindelig flittig og dygtig kone. I over 50 år stod hun ved sin mands side, og selv op i den høje alder, ja, lige til sin død, tog hun del i arbejdet, og malkede bl. a. på lige kår med pigerne på gården. Hvor meget Hanne har været for mand, børn og børnebørn, derude på Sølvstengården, ja, det ved de nærmeste bedst, men at gæstfriheden på Sølvstengården var stor og hjertelig, er kendt af mange, men man skulle helst komme af sig selv, så var man dobbelt så velkommen, hjertens god som den afdøde var. Nu bliver der en tom plads derude på Sølvstengården, og savnet vil blive svært at bære for Niels Peter, som er over de 80.

(Far har fortalt, at moderen (Hanne) havde gammelmandssukkersyge, og lå pludselig død en morgen, og så var der ingen kone i huset. Der var flere husholdersker, det gik ikke så godt. Blandt andet en, der havde et spædbarn, som hun havde i sengen og kom til at ligge ihjel. Det var frygteligt, som hun skreg om morgenen, da hun opdagede at barnet var dødt, fortalte far, dog var det ikke ualmindeligt at det skete, man havde børnene hos sig for at de kunne holde varmen).

12 marts 1936

En gammel hædersmand

Gdr. Niels Peter Nielsen, Sølvstengården i Farre, fylder i dag 85 år. Indtil for et halv års tid siden, stod han selv for styret på gården, som nu er overdraget en søn. N. P. Nielsen har i sit stræbsomme liv, haft en udmærket støtte i sin hustru, der døde for et par år siden, de nåede dog at holde guldbryllup, ved hvilken lejlighed, de var genstand for stor hyldest. Først oppe om morgenen og sidst i seng om aftenen, således gik dagene for Niels Peter og Hanne. Arbejdet var hele deres tilværelse, og det var rørende at se, med hvilken omhu og nænsomhed, de behandlede deres dyr, endnu går Niels Peter og pusler i svinestalden, der engang var hans stolthed. Den gamle hædersmand er højt anskrevet i sin kommune.

Dødsfald:

En kendt mand på Hammel egnen, gdr. Niels Peter Nielsen, "Sølvstengården" i Farre ved Hammel, er afdøet ved døden efter nogen tids svagelighed, 88 år gl. Niels Peter, som afdøde kaldtes i daglig tale, var en af den gode gammeldags slags. Han levede og åndede kun for sit landbrug, var først oppe om morgenen, og sidst i seng om aftenen efter den sædvanlige runde i staldene. Han og hans hustru, Hanne, nåede at leve og virke i mere end 50 år, og der blev på Sølvstengården opdraget en stor børneflokk, af hvilke sognerådsmanden P. Chr. Nielsen, enkefrue P. Jensen Petersen, Farre, er kendt her på egnen. Alle børnene er i gode stillinger, fordi de hjemme fik lært at arbejde. Niels Peter besad den jyske sindighed og samtidig den jyske sejhed. Han beholdt tøjlerne på gården, så længe helbredet slog til, men for nogen tid siden, overgav han dog styret for Sølvstengården til sin yngste søn og svigerdatter, der med samme dygtighed fører slægtstraditionerne videre på den store og veldrevne gård.

På grund af sin jævnhed, sin uhyre flid og sine mange gode menneskelige egenskaber var Niels Peter overordentlig afholdt og respekteret. Engang i krigens højkonjunktur blev Niels Peter og Hanne budt en stor kontant sum for den veldrevne "Sølvstengård", men trods det lokkende tilbud, og trods det at de var godt til års allerede dengang, var de dog begge fuldt enige om, at "Sølvstengården" ikke skulle sælges, og det havde ingen af dem senere grund til at fortryde. Det var ikke mammon, de to gamle hædersfolk var ude efter, det var arbejde, og dette kom til at betyde hele deres liv, og det prægede dem helt igennem, indlevet som de nu engang var i streng nøjsomhed, det lå dem i blodet, og kom til at præge hele deres færd. Siden fru Nielsen, for nogle år siden døde, havde Niels Peter ikke været helt rask, det tog hårdt på ham, aaat miste sin bedste ven og mest trofaste arbejdskammerat, senere tog sygdommen så hårdt på Niels Peter, at døden nu kom som en befrier.

Bisættelse:

Gdr. Niels Peter Nielsen "Sølvstengården" i Farre ved Hammel blev i går bisat fra Sporup kirke under stor deltagelse fra nær og fjern, ligesom der til båren var sendt mange kranse. Efter salmen, "Under dine vingers skygge", talte provst Wistoft smukt over afdøde, hvem han karakteriserede som en mand, der var trofast i al sin færd, ikke mindst overfor sit hjem, hvorfra der udgik en stor børneflokk. Sammen med sin for 7 år siden afdøde hustru, virkede afdøde i over 50 år i et sjældent harmonisk

ægteskab og i et enestående samarbejde, hvor disse to på forunderligvis supplerede hinanden. Arbejdet var deres et og alt. I dette fandt de den sande lykke, så "Sølvstengården" var et sted, hvor der var godt at være for børnene og vennerne. Minderne om dem vil leve længe i hver af os.

Efter jordpåkastelsen bragte afdødes ældste søn, sognerådsformand Peder Christian Nielsen, Farre, en tak til det store følge, ligeledes takkede han broderen og svigerinden på "Sølvstengården" for den kærlige pleje, de havde ydet faderen, ikke mindst i den sidste svære tid.

Gdr. Martin Fisker bragte afdøde en tak for det sindelag, hvormed han gik til sit betydningsfulde arbejde på den danske jord. Hans ledemotiv var ikke profitten, ikke engang fortjenesten, men hans dybt rodfæstede kærlighed til jorden og arbejdet med denne. Det var et arbejde, som kunne fylde hans liv fuldt og helt, og han var gennem hele sin daglige færd et eksempel til efterfølgelse for mange.

